

ZÁKONY, NARIŽENÍ, VÝNOSY A VYHLÁŠKY,

Ochrana zaměstnanců.

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 31. prosince 1929, č. j. 5651/III/G,
o povolování práce přes čas.

Výnosem ministerstva sociální péče ze dne 6. září 1920, č. j. 5225/III-20, byl všem živnostenským (priemyselným) inspektorátům dán pokyn, aby při rozhodování o žádostech za povolení k prodloužení normální pracovní doby podle § 6, zákona ze dne 19. prosince 1918, č. 91 Sb. z. a n., dotyčné žádosti přísně zkoušely a po dobu trvající stagnace průmyslu za účelem rozmnožení příležitosti ku práci hodiny přes čas zásadně nepovolovaly, nýbrž na podnikatele působily, aby počet dělnictva rozmnožili.

Tyto zásady byly inspektorátům znova a důtklivě připomenuty dalším výnosem ze dne 10. března 1925, č. j. 1087/G-23, kterým bylo též uloženo, aby úřady v oboru své působnosti přísně bděly nad tím, aby normální doba pracovní nebyla snad bez úředního povolení překročována a aby v případě zjištění přestupků proti viníkům zakročily co nejprísněji. Zároveň byl posléze uvedený výnos všem živnostenským úřadům II. stolice zaslán k direktivě vlastní a k vyrozumění podřízených úřadů živnostenských.

Dále byly živnostenské (priemyselné) inspektoráty výnosem ze dne 4. ledna 1924, č. j. 454/G/24, opětne a důtklivě vybídnuty, aby bezpodmínečně dbaly pokynů daných oběma výše uvedenými výnosy a předložené žádosti za prodloužení doby pracovní podrobovaly vždy velmi důkladnému a přísnému šetření (šetření na místě, slyšením závodního výboru, dotazem u příslušné zprostředkovatelný práce, event. u odborových organizací zabývajících se zprostředkováním práce, neb jiným vhodným způsobem) tak, aby práce přes čas povolena byla jen v takových případech, kde jest nad veškeru pochybnost dokázáno, že jsou to skutečně předpoklady uvedené v odst. 1., § 6, zákona o 8hodinové době pracovní, t. j. že zvýšené potřebě práce jiným opatřením čeliti nelze. Opětne bylo tímto výnosem zdůrazněno bdění nad tím, aby normální doba pracovní nebyla prodlužována bez úředního povolení a budou-li v té příčině zjištěny přestupky, aby bylo zakročeno co nejprísněji ve smyslu zákonitých ustanovení.

Přes to přese všechno stoupl v posledních letech počet udělených povolení ku práci přes čas dosti značně, což nelze si již vysvětliti jen příznivější zaměstnaností většiny důležitějších výrobních odvětví a živým stavebním ruchem, ale, při poměrně dosti velikém počtu nezaměstnaných zajisté také i tou okolností, že při povolování práce přes čas v oboru vlastní působnosti živnostenských inspektorátů, ani při podávání návrhů na povolení či zamítnutí požadované práce přes čas zemskému úřadu nejsou patrně všude dodržovány pokyny shora uvedené. Na doklad toho budiž jen uvedeno, že zaměstnavatelé vícekrát od úředně povolené práce přes čas vůbec upustili, když dotčené dělnictvo se domáhalo přiměřeného procentuálního zvýšení mezd za práci přes čas.

Ochabující zaměstnanost, jak ji lze pozorovati v této době již v mnohých průmyslových odvětvích tím, že se přikročuje k zavírání podniků, propouštění nebo vysazování dělnictva z práce, omezování

pracovní doby a p. a také zmenšený stavební ruch, který bude přirozeně nepříznivě působiti na zaměstnanost četných oborů živnostenských s ním spjatých, vyžadují nezbytně, aby majitelé živností čelili práci přes čas zásadně zvyšováním počtu zaměstnaných dělníků.

Z důvodů těch se živnostenskému inspektorátu znova ukládá, aby předložené žádosti za povolení práce přes čas zkoušel se širšího hlediska sociálního podle naznačených zásad co nejrigorosněji.

Sociální pojištění.

Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1929, č. 182, o dalším poskytování drahotných příplatků k úrazovým důchodům.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III., odst. 2., zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 481 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje působnost zákona o drahotných příplatcích k úrazovým důchodům a mění se některá jeho ustanovení:

§ 1.

Platnost zákona č. 481/1921 Sb. z. a n., prodloužená vládním nařízením ze dne 28. prosince 1928, č. 223 Sb. z. a n., o dalším poskytování drahotných příplatků k úrazovým důchodům, prodlužuje se dále na dobu od 1. ledna 1930 do 31. prosince 1930.

§ 2.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

Návrh mezinárodní úmluvy, týkající se nemocenského pojištění zemědělského zaměstnanectva.

(Uveřejněn pod č. 172 ve Sbírce zákonů a nařízení pro r. 1929.)

Návrh mezinárodní úmluvy, týkající se nemocenského pojištění zaměstnanců průmyslu i obchodu a čeledi.

(Uveřejněn pod č. 173 ve Sbírce zákonů a nařízení pro r. 1929.)

Výnos ministerstva sociální péče ze dne 8. ledna 1930, č. j. 244/I/A/1-1930 o provádění zákona o státních starobních podporách.

Zemskému úřadu v Praze, v Brně, v Bratislavě, v Užhorodě.

Ministerstvu sociální péče docházejí četná podání, event. stížnosti ohledně provádění zákona čís. 45/1929 Sb. z. a n. o státních starobních podporách, které ve smyslu předpisů o řízení správním (čl. 8. zákona čís. 125/27 Sb. z. a n.) není ovšem ministerstvo kompetentní meritorně vyřizovati, z nichž však vysvítá, že se strany úřadů není mnohdy rozhodováno v intencích zákona o státních starobních podporách. To týká se jmenovitě výkladu § 3. posl. odst. a dále § 1. cit. zákona.

Jde především o výklad § 3., odst. 3. stran započtení dávek, resp. hodnoty dosavadního zaopatření na státní starobní podpory, pokud jde o zaopatření se strany dětí. Tu stává se mnohdy, že děti sice neposkytují rodičům zaopatření, ale podle názoru rozhodujícího úřadu by je poskytovat mohly, následkem čehož žádosti jsou zamítány. Tako-